

Chambre des Représentants

SESSION 1970-1971.

4 AOÛT 1971.

PROJET DE LOI

portant approbation de l'Avenant signé à Bruxelles le 15 février 1971, à la Convention entre la Belgique et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative et juridique réciproque en matière d'impôts sur le revenu, signée le 10 mars 1964.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le Gouvernement soumet à votre approbation l'Avenant, signé à Bruxelles le 15 février 1971, à la Convention du 10 mars 1964 entre la Belgique et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative et juridique réciproque en matière d'impôts sur le revenu.

Cet Avenant tend essentiellement à modifier la Convention existante du 10 mars 1964 quant au régime d'imposition des dividendes et à adapter en conséquence l'impôt exigible à charge de l'établissement stable exploité dans un Etat contractant par une société de l'autre Etat.

Trois problèmes concrets devaient recevoir une solution :

- 1° la limitation du taux de la retenue à la source pouvant être prélevée sur les dividendes;
- 2° l'extension du crédit d'impôt et de l'avoir fiscal dans les relations belgo-françaises;
- 3° le régime d'imposition des sociétés résidentes d'un Etat contractant ayant un établissement stable dans l'autre Etat.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1970-1971.

4 AUGUSTUS 1971.

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van het te Brussel op 15 februari 1971 ondertekende Avenant bij de Overeenkomst tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen, ondertekend op 10 maart 1964.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De Regering onderwerpt aan uw goedkeuring het te Brussel op 15 februari 1971 ondertekende Avenant bij de Overeenkomst van 10 maart 1964 tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen.

Dit Avenant strekt er voornamelijk toe de bestaande Overeenkomst van 10 maart 1964 te wijzigen met betrekking tot de belastingheffing van dividenden en de belasting welke eisbaar is van een vaste inrichting die in een overeenkomstsluitende Staat door een vennootschap van de andere Staat wordt aangehouden, dienovereenkomstig aan te passen.

Drie concrete problemen moesten een oplossing krijgen :

- 1° de beperking van het tarief van de bronheffing die op dividenden mag worden toegepast;
- 2° de uitbreiding van het belastingkrediet en van het belastingtegoed in de Belgisch-Franse betrekkingen;
- 3° de aanslagregeling van de vennootschappen, verblijfhouders van een overeenkomstsluitende Staat, met een vaste inrichting in de andere Staat.

I. — LIMITATION DU TAUX DE LA RETENUE A LA SOURCE SUR LES DIVIDENDES.

Par modification du taux de 18 % prévu par la Convention du 10 mars 1964, le taux de l'impôt pouvant être perçu dans l'Etat de la source des dividendes sera ramené à :

10 % pour les dividendes de sources belges ou françaises attribués à une société qui possède au moins 10 % du capital de la société distributrice;

15 % dans les autres cas, c'est-à-dire les dividendes attribués soit à des personnes physiques, soit à des sociétés détenant une participation inférieure à 10 %.

En admettant un taux limite de 10 % pour les dividendes produits par des participations d'une certaine importance, la Belgique s'est rapprochée de la solution recommandée par le Comité fiscal de l'O.C.D.E. (qui préconise le plafond de 5 %) et de la tendance qui se manifeste au sein du Marché commun (reconciliation à toute perception à la source sur les dividendes attribués par une société filiale à sa société-mère).

Quant au taux de 15 %, il est prévu en règle générale dans toutes les conventions conclues par la Belgique après 1964; c'est aussi le taux de la solution-type de l'O.C.D.E.

II. — EXTENSION DU CREDIT D'IMPOT ET DE L'AVOIR FISCAL.

1. Origine du problème.

Le problème trouve son origine dans les législations fiscales de la Belgique et de la France qui contiennent des dispositions susceptibles de remédier à la double imposition dite économique des dividendes, résultant de la superposition de l'impôt frappant, dans le chef de la société, les bénéfices affectés à la distribution des dividendes et de l'impôt frappant les dividendes dans les mains des actionnaires.

a) Régime belge.

Pour les dividendes distribués par des sociétés belges, il est imputé, sur l'impôt personnel des actionnaires résidents ou des actionnaires non résidents soumis à l'imposition globale de leurs revenus d'origine belge, un *crédit d'impôt* qui correspond à la moitié environ de l'impôt (30 % en principal) perçu à charge de la société distributrice sur les bénéfices sociaux affectés au paiement des dividendes; en fait, le crédit d'impôt est égal à 15/70 du dividende brut (avant retenue du précompte mobilier), c'est-à-dire 15/56 des dividendes nets (après retenue du précompte mobilier).

L'excédent éventuel du crédit d'impôt sur l'impôt personnel de l'actionnaire n'est pas restitué; en revanche, le crédit d'impôt est imputé même quand les dividendes n'ont pas été effectivement soumis à l'impôt des sociétés dans le chef de la société distributrice (par exemple, dividendes payés au moyen de bénéfices provenant de pays étrangers avec lesquels la Belgique a conclu une convention de double imposition).

I. — BEPERKING VAN HET TARIEF VAN DE BRONHEFFING OP DIVIDENDEN.

Bij wijziging van het tarief van 18 t.h. waarin de Overeenkomst van 10 maart 1964 voorziet, zal het tarief van de belasting die in de bronstaat van dividenden mag worden geïnd, teruggebracht worden tot :

10 t.h. voor de dividenden van Belgische of Franse afkomst, toegekend aan een vennootschap die ten minste 10 t.h. van het kapitaal van de uitdelende vennootschap bezit;

15 t.h. in de andere gevallen, d.w.z. voor dividenden toegekend hetzij aan natuurlijke personen, hetzij aan vennootschappen met een deelneming die minder bedraagt dan 10 t.h.

Door een grenstarief van 10 t.h. aan te nemen voor dividenden voortgebracht door deelnemingen van een zekere omvang, benadert België de door het Fiscaal Comité van de O.E.S.O. aanbevolen oplossing (die het grenstarief van 5 t.h. vooropstelt) en de tendens die tot uiting komt in de schoot van de Gemeenschappelijke Markt (afzien van elke bronheffing op dividenden toegekend door een dochtervennootschap aan haar moedervernootschap).

Het tarief van 15 t.h. geldt als regel in alle door België na 1964 gesloten overeenkomsten; het is ook het tarief van de type-oplossing van de O.E.S.O.

II. — UITBREIDING VAN HET BELASTINGKREDIET EN VAN HET BELASTINGTEGOED.

1. Oorsprong van het probleem.

Het probleem vindt zijn oorsprong in de belastingwetgevingen van België en van Frankrijk, waarin bepalingen zijn opgenomen die van aard zijn een verzachting te brengen voor de zogenaamde economische dubbele belastingheffing van dividenden welke het gevolg is van het naast elkaar bestaan van de belasting die bij de vennootschap de tot uitdeling van dividenden aangewende winsten treft, en van de belasting die de dividenden in de handen van de aandeelhouders treft.

a) Belgisch stelsel.

Voor de door Belgische vennootschappen uitgedeelde dividenden wordt met de persoonlijke belasting van de aandeelhouders-verblijfhouders, of van de aandeelhouders niet-verblijfhouders die ter zake van hun gezamenlijke inkomsten van Belgische afkomst aan de belasting zijn onderworpen, een *belastingkrediet* verrekend dat overeenstemt met ongeveer de helft van de belasting (30 t.h. in hoofdsom) geïnd ten laste van de uitdelende vennootschap op de maatschappelijke winsten waaruit de dividenden worden betaald; het belastingkrediet is in feite gelijk aan 15/70 van het brutodividend (voor inhouding van de roerende voorheffing), d.w.z. 15/56 van de nettodividenden (na inhouding van de roerende voorheffing).

Het eventuele overschot in meer van het belastingkrediet op de persoonlijke belasting van de aandeelhouder wordt niet terugbetaald; desniettemin wordt het belastingkrediet ook verrekend wanneer de dividenden niet werkelijk aan de vennootschapsbelasting werden onderworpen in hoofde van de uitdelende vennootschap (bij voorbeeld, dividenden betaald door middel van winsten afkomstig uit vreemde landen waarmee België een dubbelbelastingverdrag heeft gesloten).

b) *Régime français.*

Les bénéfices des sociétés françaises subissent l'impôt des sociétés de 50 %. Dans la mesure où ils sont attribués à des résidents français, les dividendes distribués au moyen de ces bénéfices sont affranchis de tout impôt de distribution; de plus, les résidents français peuvent imputer sur leur impôt personnel l'avoir fiscal égal à la moitié du montant des dividendes perçus (c'est-à-dire aussi la moitié de l'impôt des sociétés). L'excédent éventuel de l'avoir fiscal est restitué à l'actionnaire. Dans le cas où les dividendes n'ont pas effectivement subi l'impôt des sociétés dans le chef de la société distributrice (bénéfices d'établissements étrangers, par exemple), la société doit verser au Trésor un impôt — appelé précompte — correspondant à l'avoir fiscal qui sera crédité, et éventuellement remboursé, à l'actionnaire.

Des critiques ont été émises au sujet des systèmes belge et français du crédit d'impôt et de l'avoir fiscal, auxquels on a prêté parfois des effets discriminatoires, dans la mesure où le crédit d'impôt ou l'avoir fiscal n'est accordé qu'aux résidents et pour les seuls dividendes de sources nationales.

Les pourparlers techniques en vue de l'aménagement du crédit d'impôt et de l'avoir fiscal ont été engagés à l'initiative de l'administration française qui avait déjà négocié un accord en cette matière avec la République fédérale d'Allemagne et, peu après, avec la Suisse (accords actuellement en vigueur); depuis lors, la France a signé des accords de même nature avec les Etats-Unis d'Amérique, le Royaume-Uni et le Luxembourg et elle en négocie avec plusieurs autres pays.

2. *Solution intervenue.*

L'Avenant modifie comme suit le régime applicable aux dividendes français recueillis par des résidents belges :

1° a) Les personnes physiques résidentes de la Belgique recueillant des dividendes français pourront obtenir la restitution de l'avoir fiscal (égal à la moitié du dividende décréte) sous déduction d'une retenue à la source calculée à 15 % sur la somme formée par le dividende décréte et l'avoir fiscal; bien que l'avoir fiscal soit perçu au premier stade sous forme d'impôt des sociétés, la France le considère comme une préretenue opérée à la charge de l'actionnaire, puisque cet impôt, en définitive, reste ou non acquis au Trésor suivant les éléments propres à la situation fiscale de l'actionnaire (montant de son revenu global, situation de famille, etc.);

b) Les sociétés résidentes de la Belgique recueillant des dividendes français ne bénéficieront pas de l'avoir fiscal mais, dans la mesure où la distribution aura donné lieu au paiement du précompte par la société distributrice française, ce précompte sera remboursé à la société belge actionnaire;

2° En principe, l'impôt belge dû par les personnes physiques résidentes de la Belgique sur leurs dividendes français est réduit de la quotité forfaitaire d'impôt étranger de 15 % prévue en droit commun et confirmée par la Convention de 1964. Toutefois, si cela leur est plus favorable (c'est-à-dire généralement pour les habitants du Royaume dont le taux d'impôt des personnes physiques est infé-

b) *Frans stelsel.*

De winsten van Franse vennootschappen ondergaan de vennootschapsbelasting van 50 t.h. Voor zoverre zij aan verblijfhouders van Frankrijk worden toegekend zijn de dividendendie door middel van die winsten worden uitgedeeld, vrijgesteld van elke belasting op de uitdeling; de verblijfhouders van Frankrijk mogen bovendien met hun persoonlijke belasting het *belastingtegoed* (in't Frans : avoir fiscal) verrekenen dat gelijk is aan de helft van de geïnde dividendend (d.w.z. ook de helft van de vennootschapsbelasting). Het eventuele overschot in meer van het *belastingtegoed* wordt aan de aandeelhouder terugbetaald. In geval de dividendend de vennootschapsbelasting in hoofde van de uitdelende vennootschap niet werkelijk hebben ondergaan (winsten van vreemde inrichtingen bijvoorbeeld), moet de vennootschap aan de Schatkist een belasting — voorheffing genoemd — storten die overeenstemt met het *belastingtegoed* dat zal verrekend worden en eventueel aan de aandeelhouder zal worden terugbetaald.

Er werd kritiek uitgebracht in verband met het Belgische en het Franse systeem van belastingkrediet en *belastingtegoed*, waaraan men soms discriminatoire uitwerkingen toeschrijft, in de mate dat het belastingkrediet of het *belastingtegoed* slechts wordt toegekend aan verblijfhouders en zulks alleen voor dividendend die binnenlands zijn uitgedeeld.

De technische besprekingen met het oog op de aanpassing van het belastingkrediet en het *belastingtegoed* werden aangevat op initiatief van de Franse administratie die ter zake reeds een akkoord met de Bondsrepubliek Duitsland en, korte tijd nadien, met Zwitserland had bereikt (die akkoorden zijn thans van kracht); sedertdien heeft Frankrijk akkoorden van dezelfde aard ondertekend met de Verenigde Staten van Amerika, het Verenigd Koninkrijk en Luxemburg en onderhandelingen met verschillende andere landen zijn aan de gang.

2. *Oplossing van het probleem.*

Het Avenant wijzigt als volgt de regeling die van toepassing is op Franse dividendend verkregen door Belgische verblijfhouders :

1° a) *Natuurlijke personen*, verblijfhouders van België, die Franse dividendend verkrijgen zullen de terugbetaling van het *belastingtegoed* (gelijk aan de helft van het gedecreteerde dividend) kunnen bekomen na aftrek van een bronheffing berekend tegen 15 t.h. op de som van het gedecreteerde dividend en het *belastingtegoed*; alhoewel het *belastingtegoed* in een vorig stadium als vennootschapsbelasting wordt geheven, beschouwt Frankrijk het als een voorinhouding ten laste van de aandeelhouder, vermits deze belasting, volgens de omstandigheden die eigen zijn aan de fiscale toestand van de aandeelhouder (bedrag van zijn totaal inkomen, gezinstoestand, enz.), uiteindelijk al dan niet aan de Schatkist verworven blijft;

b) *Vennootschappen*, verblijfhouders van België, die Franse dividendend verkrijgen zullen het *belastingtegoed* niet genieten maar, in de mate dat de uitdeling aanleiding heeft gegeven tot betaling van de voorheffing door de Franse uitdelende vennootschap, zal die voorheffing aan de Belgische vennootschap-aandeelhouder worden terugbetaald;

2° In beginsel wordt de Belgische belasting die door natuurlijke personen, verblijfhouders van België, is verschuldigd op hun Franse dividendend, vermindert met het forfaitaire gedeelte van buitenlandse belasting van 15 t.h., zoals bepaald door het gemeen recht en bevestigd door de Overeenkomst van 1964. Indien zulks echter voordeliger is (d.w.z. over 't algemeen voor de rijksinwoners waar-

rieur à 30 %), ces personnes pourront obtenir que leurs dividendes français soient soumis au même régime que leurs dividendes belges: en lieu et place de la quotité forfaitaire de 15 %, on imputera sur leur impôt personnel un crédit d'impôt de 15/70 (égal à 21,4 % du dividende transféré) lequel sera alors ajouté au revenu imposable.

Les tableaux ci-après montrent le mécanisme du règlement intervenu pour les *personnes physiques* résidentes de la Belgique:

van het tarief van de personenbelasting lager is dan 30 t.h.), zullen deze personen kunnen vragen dat hun Franse dividenden aan dezelfde regeling worden onderworpen als hun Belgische dividenden: in de plaats van het forfaitaire gedeelte van 15 t.h., zal op hun persoonlijke belasting een belastingkrediet worden verrekend van 15/70 (= 21,4 t.h. van het overgemaakte dividend) dat alsdan bij hun belastbaar inkomen zal worden gevoegd.

De hierna vermelde tabellen tonen het mechanisme aan van deze regeling voor de *natuurlijke personen*, verblijfhouders van België:

	Régime actuel Huidige regeling	Nouveau régime Nieuwe regeling	
En France.			In Frankrijk.
Bénéfice de la société	200	200	Winst van de vennootschap.
Impôt des sociétés	100	100	Vennootschapsbelasting.
Dividende brut	100	100	Brutodividend.
Avoir fiscal	—	50	Belastingtegoed.
Dividende imposable	100	150	Belastbaar dividend.
Impôt perçu en France	(18 %) 18	(15 %) 22,5	Belasting geïnd in Frankrijk.
Dividende transféré	82	127,5	Overgemaakt dividend.
En Belgique.			In België.
Dividende transféré	82	127,5	Overgemaakt dividend.
Revenu imposable au nom de l'actionnaire:			Inkomen belastbaar ten name van de aandeelhouder:
a) règle générale: imputation de la quotité forfaitaire.	82	127,5	a) algemene regel: verrekening van het forfaitaire gedeelte.
b) en cas d'option pour le crédit d'impôt (85/70).		154,8	b) in geval van optie voor het belastingkrediet (85/70).
Montant à imputer:			Te verrekenen bedrag:
a) règle générale: quotité forfaitaire de 15 %.	12,3	19,1	a) algemene regel: forfaitair gedeelte van 15 %.
b) en cas d'option pour le crédit d'impôt (15/70).		27,3	b) in geval van optie voor het belastingkrediet (15/70).

Montant du dividende français net restant à l'actionnaire belge après impôt belge dans diverses hypothèses.

Bedrag van het Franse nettodividend dat de Belgische aandeelhouder overhoudt na de Belgische belasting in verschillende onderstellingen.

	Taux de l'impôt des personnes physiques Tarief van de personenbelasting							
	20 %	25 %	30 %	35 %	40 %	45 %	50 %	
Régime actuel.								Huidige regeling.
Impôt	4,1	8,2	12,3	16,4	20,5	24,6	28,7	Belasting.
Dividende net	77,9	73,8	69,7	65,6	61,5	57,4	53,3	Nettodividend.
Nouveau régime.								Nieuwe regeling.
a) règle générale:								a) algemene regel:
Impôt	6,4	12,7	19,1	25,5	31,9	38,2	44,6	Belasting.
Dividende net	121,1	114,8	108,4	102,0	95,6	89,3	82,9	Nettodividend.
b) option pour le crédit d'impôt:								b) optie voor het krediet:
Impôt	3,7	11,4	19,1	26,9	34,6	42,4	50,1	Belasting.
Dividende net	123,8	116,1	108,4	100,6	92,9	85,1	77,4	Nettodividend.

Il résulte du tableau ci-dessus que le règlement intervenu procure de gros avantages à l'actionnaire belge (personne physique) dont le dividende français net, tous impôts déduits, se trouve sensiblement augmenté.

3. Justification de la solution.

Bien que les régimes belge et français présentent en apparence une certaine similitude, la France a reconnu les différences essentielles entre l'avoir fiscal et le crédit d'impôt. En effet, la partie de l'impôt français des sociétés correspondant à l'avoir fiscal est, dans la conception française, considérée comme un paiement anticipé au titre de l'impôt de l'actionnaire, c'est-à-dire comme une pré-retenue opérée à charge de celui-ci; partant, le montant perçu au titre d'avoir fiscal doit être soumis aux limitations prévues par la convention pour les dividendes. La France admet par contre que la totalité de l'impôt belge des sociétés possède intégralement le caractère d'un pur impôt des sociétés et que le crédit d'impôt constitue un allègement au niveau de l'actionnaire; en conséquence, il n'a pas été demandé à la Belgique de ramener à moins de 15 % le précompte mobilier sur les dividendes attribués à des résidents français, personnes physiques (lesquels obtiendront en France l'imputation de ces 15 % sur leur impôt personnel).

Quant aux effets pratiques du règlement intervenu, il convient de souligner que, compte tenu de la charge fiscale globale (impôt des sociétés et retenue à la source) frappant les bénéfices distribués des sociétés françaises et belges, on s'est efforcé de rapprocher le montant des dividendes qui, déduction faite des impôts dans l'Etat de la source, est recueilli par des actionnaires (personnes physiques) résidents de l'autre Etat.

III. — IMPOSITION DES SOCIÉTÉS RESIDENTES D'UN ETAT CONTRACTANT AYANT UN ETABLISSEMENT STABLE DANS L'AUTRE ETAT.

1. Sociétés belges ayant un établissement stable en France.

Les sociétés étrangères possédant un établissement stable en France y sont soumises, en sus de l'impôt des sociétés, à la retenue à la source calculée sur la fraction des bénéfices de l'établissement stable qui est censée affectée à la distribution de dividendes (en fait, le bénéfice amputé de l'impôt des sociétés qui est de 50 %).

L'article 17, § 1er, de la Convention du 10 mars 1964 fixait deux plafonds au montant passible de la retenue susvisée à charge des sociétés belges ayant un établissement stable en France.

Or, après l'entrée en vigueur de la loi française du 12 juillet 1965, la France a considéré que l'article 17, § 1er, de la Convention devenait caduc dans la mesure où il se réfère à une disposition légale abrogée par ladite loi du 12 juillet 1965. Par mesure administrative cependant, la retenue était appliquée, au taux de 25 %, sur le quart du bénéfice réalisé par les établissements français de sociétés belges, ce qui représentait une charge de 6,25 % du bénéfice français avant déduction de l'impôt des sociétés.

Grâce à l'Avenant, la retenue sera dorénavant calculée au taux de 10 % (cf. taux limite du précompte mobilier pour les dividendes de filiales) sur la base imposable en droit commun français (= bénéfice de l'établissement fran-

Uit de hierboven staande tabel blijkt dat de tot stand gekomen regeling grote voordelen verschaft aan de Belgische aandeelhouder (natuurlijke persoon) waarvan het Franse nettodividend, na aftrek van alle belastingen, gevoelig is verhoogd.

3. Rechtvaardiging van de oplossing.

Ofschoon de Belgische en de Franse regeling schijnbaar een zekere gelijkenis vertonen, heeft Frankrijk de wezenlijke verschillen tussen het belastingtegoed en het belastingkrediet erkend. Het gedeelte van de Franse vennootschapsbelasting dat overeenstemt met het belastingtegoed wordt, volgens de Franse opvatting, immers beschouwd als een vervroegde betaling van de belasting van de aandeelhouder, d.w.z. als een voorinhouding te zijnen laste; het als belastingtegoed geïnde bedrag moet derhalve onderworpen worden aan de beperkingen waarin de overeenkomst voorziet voor dividend. Anderzijds aanvaardt Frankrijk dat de totale Belgische vennootschapsbelasting volledig het karakter heeft van een zuivere vennootschapsbelasting en dat het belastingkrediet een verzachting voor de aandeelhouder is; bijgevolg werd aan België niet gevraagd de roerende voorheffing te beperken tot minder dan 15 t.h. op dividend toegekend aan natuurlijke personen, verblijfhouders van Frankrijk (die in Frankrijk de verrekening van 15 t.h. op hun persoonlijke belasting zullen bekomen).

Wat de praktische uitwerking van de aangenomen regeling betreft, past het te onderstrepen dat werd nagestreefd, met inachtneming van de totale belastingdruk (vennootschapsbelasting en bronheffing) op de uitgedeelde winsten van Franse en Belgische vennootschappen, het bedrag van de dividend dat na aftrek van de belastingen in de bronstaat verkregen wordt door de aandeelhouders (natuurlijke personen) verblijfhouders van de andere Staat, op ongeveer gelijke hoogte te brengen.

III. — BELASTINGHEFFING VAN DE VENNOOTSCHAPPEN, VERBLIJFHOUDERS VAN EEN OVEREENKOMSTSLUITENDE STAAT, DIE OVER EEN VASTE INRICHTING IN DE ANDERE STAAT BESCHIKKEN.

1. Belgische vennootschappen met een vaste inrichting in Frankrijk.

Buitenlandse vennootschappen die in Frankrijk een vaste inrichting bezitten ondergaan aldaar, naast de vennootschapsbelasting, een bronheffing op het gedeelte van de winst van de vaste inrichting dat geacht wordt te zijn aangewend tot uitdeling van dividend (in feite de winst verminderd met de vennootschapsbelasting van 50 t.h.).

Artikel 17, § 1, van de Overeenkomst van 10 maart 1964 stelde twee beperkingen aan het bedrag dat als grondslag diende voor die bronheffing ten laste van Belgische vennootschappen met een vaste inrichting in Frankrijk.

Doch, na de inwerkingtreding van de Franse wet van 12 juli 1965, beschouwde Frankrijk dat artikel 17, § 1, van de Overeenkomst zijn betekenis had verloren waar deze bepaling verwijst naar een wettelijke bepaling die door gezegde wet van 12 juli 1965 werd afgeschaft. Bij administratieve maatregel werd de inhouding evenwel toegepast tegen het tarief van 25 t.h. op het vierde van de door Franse inrichtingen van Belgische vennootschappen verwezenlijkte winst, wat neerkwam op een last van 6,25 t.h. van de Franse winst vóór aftrek van de vennootschapsbelasting.

Op grond van het Avenant zal de inhouding voortaan tegen 10 t.h. worden berekend (cfr. grenstarief van de roerende voorheffing voor dividend van dochtervennootschappen) op de helft van de belastbare basis volgens

çais disponible après paiement de l'impôt des sociétés), réduite de moitié. La charge de la retenue s'élèvera donc dorénavant à 2,5 % du bénéfice de la succursale française avant impôt sur les sociétés (en droit commun français, cette charge est de 12,5 %).

2. Sociétés françaises ayant un établissement stable en Belgique.

La France ayant demandé que les sociétés françaises possédant un établissement stable dans notre pays ne soient pas soumises en Belgique à un régime d'imposition plus lourd que celui qui est applicable aux bénéfices des sociétés belges, la Belgique a admis de rajuster la formule inscrite à l'article 17, § 3, de la Convention du 10 mars 1964.

Comme par le passé, l'impôt des non-résidents (sociétés) restera limité au total des impôts qui, mutatis mutandis, seraient dus par une société belge sur ses bénéfices et sur les distributions faites à ses actionnaires ou associés. Cependant, la nouvelle solution modifie le calcul fictif du précompte mobilier sur la fraction des bénéfices de l'établissement belge qui est censée distribuée.

Alors que dans le régime actuel le précompte mobilier fictif est calculé à 20 % sur la partie du bénéfice de l'établissement belge correspondant au rapport entre le bénéfice distribué de la société française et son bénéfice total, ce précompte fictif se calculera dorénavant au taux de 10 % et il s'appliquera à une fraction fixe des bénéfices de l'établissement belge, à savoir la moitié de la différence entre le bénéfice de cet établissement et le montant de l'impôt des sociétés calculé au taux de 30 %. Le précompte mobilier fictif sera donc de 10 % de $100 - 30/2$, c'est-à-dire de 3,5 %; en d'autres termes, l'impôt des non-résidents exigible à charge des sociétés françaises sera toujours calculé, en principal, au taux de 33,5 % (au lieu de 35 % en droit commun).

Cette formule présente l'avantage de la simplicité, puisqu'elle évite de devoir rechercher, dans chaque cas particulier, le pourcentage des bénéfices qui est distribué par les sociétés françaises intéressées.

**

Etant donné les avantages que l'Avenant procurera aux contribuables belges bénéficiaires de dividendes d'origine française et aux sociétés belges possédant un établissement stable en France, le Gouvernement vous propose d'approuver cet acte dans le plus bref délai.

Le Ministre des Affaires étrangères,
P. HARMEL.

Le Ministre du Commerce extérieur,
H. FAYAT.

Le Ministre des Finances,
Baron J.-Ch. SNOY et d'OPPUERS.

het Franse gemeen recht (beschikbare winst van de Franse inrichting na betaling van de vennootschapsbelasting). De last van de inhouding zal dus 2,5 t.h. bedragen van de winst van de Franse filiaal vóór vennootschapsbelasting (volgens het Franse gemeen recht bedraagt deze last 12,5 t.h.).

2. Franse vennootschappen met een vaste inrichting in België.

Gelet op de vraag van Frankrijk, de Franse vennootschappen met een vaste inrichting in ons land niet aan een zwaardere belastingheffing in België te onderwerpen als diegene die van toepassing is op winsten van Belgische vennootschappen, heeft België aangenomen de in artikel 17, § 3 van de Overeenkomst van 10 maart 1964 vermelde formule aan te passen.

Zoals in het verleden zal de belasting der niet-verblijfhouders (vennootschappen) beperkt blijven tot het geheel der belastingen die, mutatis mutandis, door een Belgische vennootschap zouden verschuldigd zijn op haar winsten en op de aan haar aandeelhouders of vennoten gedane uitdelingen. De nieuwe oplossing wijzigt evenwel de fictieve berekening van de roerende voorheffing op het gedeelte van de winsten der Belgische inrichting dat geacht wordt uitgedeeld te zijn.

In de huidige regeling wordt de fictieve roerende voorheffing berekend tegen 20 t.h. op het gedeelte van de winst van de Belgische vaste inrichting dat overeenstemt met de verhouding tussen de uitgedeelde winst van de Franse vennootschap en haar totale winst; voortaan zal die fictieve voorheffing berekend worden tegen het tarief van 10 t.h. en op een vast gedeelte van de winsten der Belgische inrichting, te weten op de helft van het verschil tussen de winst van die inrichting en het bedrag van de vennootschapsbelasting berekend tegen het tarief van 30 t.h. De fictieve roerende voorheffing zal dus bedragen 10 t.h. van $100 - 30/2$ d.w.z. 3,5 t.h.; met andere woorden, de belasting der niet-verblijfhouders die eisbaar is van Franse vennootschappen zal altijd worden berekend, in hoofdsom, tegen het tarief van 33,5 t.h. (in de plaats van 35 t.h. volgens het gemeen recht).

Deze formule heeft het voordeel eenvoudig te zijn, aangezien het niet meer nodig is, in elk geval afzonderlijk, de fractie te bepalen van de winsten, die door de betrokken Franse vennootschappen werd uitgedeeld.

**

Gelet op de voordelen die het Avenant zal verschaffen aan de Belgische belastingplichtigen die dividend van Franse afkomst genieten en aan de Belgische vennootschappen met een vaste inrichting in Frankrijk, stelt de Regering U voor, deze akte zo spoedig mogelijk goed te keuren.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. HARMEL.

De Minister van Buitenlandse Handel,
H. FAYAT.

De Minister van Financiën,
Baron J.-Ch. SNOY et d'OPPUERS.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 28 juin 1971, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de l'avenant signé à Bruxelles le 15 février 1971, à la Convention entre la Belgique et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative et juridique réciproque en matière d'impôts sur le revenu, signée le 10 mars 1964 », a donné le 7 juillet 1971 l'avis suivant :

Le projet n'appelle pas d'observation.

La chambre était composée de

MM. :

G. VAN BUNNEN, *conseiller d'Etat, président*;
J. MASQUELIN,

Madame :

G. CISELET, *conseillers d'Etat*;

MM. :

P. DE VISSCHER,
M. VERSCHULDEN, *assesseurs de la section de législation*;
M. JACQUEMIJN, *greffier adjoint, greffier*.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. G. VAN BUNNEN.

Le rapport a été présenté par M. H. ROUSSEAU, auditeur.

Le Greffier,
(s.) M. JACQUEMIJN.

Le Président,
(s.) G. VAN BUNNEN.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 28e juni 1971 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van het te Brussel op 15 februari 1971 ondertekende avont bij de overeenkomst tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen, ondertekend op 10 maart 1964 », heeft de 7^e juli 1971 het volgend advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit

de HH. :

G. VAN BUNNEN, *staatsraad, voorzitter*;
J. MASQUELIN,

Mevrouw :

G. CISELET, *staatsraden*;

de HH. :

P. DE VISSCHER,
M. VERSCHULDEN, *bijzitters van de afdeling wetgeving*;
M. JACQUEMIJN, *adjunct-griffier, griffier*.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. G. VAN BUNNEN.

Het verslag werd uitgebracht door de H. H. ROUSSEAU, auditeur.

De Griffier,
(get.) M. JACQUEMIJN.

De Voorzitter,
(get.) G. VAN BUNNEN.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères, de Notre Ministre du Commerce extérieur et de Notre Ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires étrangères, Notre Ministre du Commerce extérieur et Notre Ministre des Finances sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article premier.

L'Avenant signé à Bruxelles le 15 février 1971, à la Convention entre la Belgique et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative et juridique réciproque en matière d'impôts sur le revenu, signée le 10 mars 1964, sortira son plein et entier effet.

Art. 2.

Le dégrèvement des impositions établies ou acquittées contrairement aux dispositions de l'Avenant est — même lorsque ces impositions ne sont plus susceptibles de révision en droit commun — accordé d'office par le directeur des contributions directes si la surtaxe a été constatée par l'administration ou signalée à celle-ci par le redevable dans le délai d'un an à compter de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*. Les décisions prises par les directeurs des contributions directes en vertu de la présente disposition peuvent faire l'objet de recours en appel et en cassation conformément aux articles 278 à 293 du Code des impôts sur les revenus.

L'article 308 du Code des impôts sur les revenus ne s'applique pas aux dégrèvements accordés en vertu du présent article.

Donné à Bruxelles, le 20 juillet 1971.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Affaires étrangères,
P. HARMEL.

Le Ministre du Commerce extérieur,
H. FAYAT.

Le Ministre des Finances,
Baron J.-Ch. SNOY et d'OPPUERS.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken, van Onze Minister van Buitenlandse Handel en van Onze Minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Buitenlandse Zaken, Onze Minister van Buitenlandse Handel en Onze Minister van Financiën zijn gelast, in Onze Naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1.

Het te Brussel op 15 februari 1971 ondertekende Avenant bij de Overeenkomst tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen, ondertekend op 10 maart 1964, zal volkomen uitwerking hebben.

Art. 2.

De ontheffing van de in strijd met de bepalingen van het Avenant gevestigde of gekweten belastingen wordt — zelfs indien die belastingen volgens het gemeen recht niet meer voor herziening vatbaar zijn — door de directeur der directe belastingen ambtshalve verleend indien de overbelasting door de administratie werd vastgesteld of haar door de belastingschuldige werd bekendgemaakt binnen de termijn van één jaar te rekenen vanaf de publicatie van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*. De krachtens deze bepaling getroffen beslissingen van de directeurs der directe belastingen kunnen overeenkomstig de artikelen 278 tot 293 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen het voorwerp uitmaken van voorzieningen in beroep en in cassatie.

Artikel 308 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen is niet van toepassing op de krachtens dit artikel verleende ontheffingen.

Gegeven te Brussel op 20 juli 1971.

BOUDEWIJN.

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. HARMEL.

De Minister van Buitenlandse Handel,
H. FAYAT.

De Minister van Financiën,
Baron J.-Ch. SNOY et d'OPPUERS.

AVENANT

à la Convention entre la Belgique et la France, tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative et juridique réciproque en matière d'impôts sur le revenu, signée le 10 mars 1964.

Sa Majesté le Roi des Belges
et
le Président de la République française,

Désireux de modifier certaines dispositions de la Convention tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative et juridique réciproque en matière d'impôts sur les revenus,

Ont désigné à cet effet pour leurs plénipotentiaires :

Sa Majesté le Roi des Belges :
Son Excellence Monsieur Pierre Harmel, Ministre des Affaires étrangères;

Le Président de la République française :
Son Excellence le Baron Gontran Begougne de Juniac, Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire de France à Bruxelles,

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

Article I.

L'article 15 de la Convention est remplacé par les dispositions suivantes :

« Article 15.

» 1. Les dividendes ayant leur source dans un Etat contractant qui sont payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

» 2. Toutefois, sous réserve des dispositions du paragraphe 3, ces dividendes peuvent être imposés dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 10 p.c. du montant brut des dividendes si le bénéficiaire est une société qui a la propriété exclusive d'au moins 10 p.c. du capital de la société distributrice des dividendes depuis le début du dernier exercice social de celle-ci clos avant la distribution;

b) 15 p.c. du montant brut des dividendes dans les autres cas.

» Ce paragraphe ne concerne pas l'imposition de la société pour les bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

» 3. Les dividendes payés par une société résidente de la France qui donneraient droit à un avoir fiscal s'ils étaient reçus par des résidents de la France ouvrent droit, lorsqu'ils sont payés à une personne physique résidente de la Belgique, au paiement de l'avoir fiscal après déduction de la retenue à la source calculée au taux de 15 p.c. sur le dividende brut constitué par le dividende mis en distribution augmenté de l'avoir fiscal.

» 4. A moins qu'il ne bénéficie du paiement prévu par le paragraphe 3, un résident de la Belgique qui reçoit des dividendes d'une société résidente de la France peut demander le remboursement du précompte afférent à ces dividendes qui a été acquitté le cas échéant par la société distributrice. La France peut prélever sur le montant des sommes remboursées la retenue à la source prévue au paragraphe 2 du présent article selon le taux applicable aux dividendes auxquels sont afférentes les sommes remboursées.

» 5. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne, sous réserve de l'article 4, paragraphe 2, les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

AVENANT

bij de Overeenkomst tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen, ondertekend op 10 maart 1964.

Zijne Majesteit de Koning der Belgen
en
de President van de Franse Republiek,

Wensende sommige bepalingen te wijzigen van de Overeenkomst tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen,

Hebben te dien einde tot hun gevolmachtigden benoemd :

Zijne Majesteit de Koning der Belgen :
Zijne Excellentie de Heer Pierre Harmel, Minister van Buitenlandse Zaken;

De President van de Franse Republiek :
Zijne Excellentie Baron Gontran Begougne de Juniac, buitengewoon en gevolmachtigd Ambassadeur van Frankrijk te Brussel,

Die, na hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben uitgewisseld, als volgt zijn overeengekomen :

Artikel I.

Artikel 15 van de Overeenkomst wordt door de volgende bepalingen vervangen :

Artikel 15.

» 1. Dividenden die hun bron in een Overeenkomstsluitende Staat hebben en aan een verblijfhouder van de andere Staat worden betaald, zijn in die andere Staat belastbaar.

» 2. Deze dividendden mogen evenwel, onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3, in de Overeenkomstsluitende Staat, waarvan de vennootschap die de dividendden betaalt verblijfhouder is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan :

a) 10 t.h. van het brutobedrag van de dividendden indien de genietter een vennootschap is, die ten minste 10 t.h. van het kapitaal van de uitdelende vennootschap sedert het begin van het laatste, vóór de uitkering afgesloten, boekjaar van deze vennootschap in uitsluitende eigendom heeft;

b) 15 t.h. van het brutobedrag van de dividendden in andere gevallen.

» Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winsten waaruit de dividendden worden betaald.

» 3. Wanneer zij aan een natuurlijke persoon, verblijfhouder van België, worden betaald, geven dividendden, welke door een vennootschap, verblijfhouder van Frankrijk, worden betaald en waaraan een recht op een belastingtegoed zou zijn verbonden indien zij door verblijfhouders van Frankrijk waren verkregen, recht op betaling van het belastingtegoed na aftrek van de bronheffing, berekend tegen het tarief van 15 t.h. op het brutodividend gevormd door het uitgedeelde dividend verhoogd met het belastingtegoed.

» 4. Tenzij hij de in paragraaf 3 bedoelde betaling verkrijgt, kan een verblijfhouder van België, die dividendden ontvangt van een vennootschap, verblijfhouder van Frankrijk, om de teruggave verzoeken van de voorheffing met betrekking tot die dividendden, welke in voorkomend geval door de uitkerende vennootschap werd gekwet. Frankrijk mag het bedrag van de terugbetaalde sommen aan de in paragraaf 2 van dit artikel bedoelde bronheffing onderwerpen tegen het tarief dat van toepassing is op de dividendden waarop de terugbetaalde sommen betrekking hebben.

» 5. Het woord « dividendden » betekent in dit artikel, onder voorbehoud van artikel 4, paragraaf 2, inkomsten uit aandelen, genotsaandelen of -rechten, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere winstaandelen alsmede inkomsten van andere maatschappelijke delen, die volgens de belastingwetgeving van de Staat waarvan de uitkerende vennootschap verblijfhouder is op dezelfde wijze als inkomsten van aandelen worden belast.

» 6. Les paragraphes 1 à 4 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des dividendes, résident d'un Etat contractant, a, dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, un établissement stable auquel se rattache effectivement la participation génératrice des dividendes. Dans ce cas, lesdits dividendes ne sont imposables que dans cet autre Etat.

» 7. La distribution gratuite d'actions ou de parts sociales faite en contrepartie de l'incorporation de réserves à son capital social par une société résidente de l'un des deux Etats contractants n'est pas considérée dans l'autre Etat contractant, quelles que soient les modalités de cette opération, comme donnant lieu à une distribution par cette société de dividendes ou autres revenus d'actions ou de parts quelconques.

» 8. En cas de fusion de sociétés résidentes d'un seul des deux Etats contractants, les attributions gratuites d'actions ou de parts sociales de la société absorbante ou nouvelle, résidente du même Etat, ne sont pas considérées dans l'autre Etat contractant comme constituant des distributions de revenus.

» 9. Les autorités compétentes s'entendent sur les modalités d'application du présent article. »

Article II.

1. Le paragraphe 1 de l'article 17 de la Convention est remplacé par la disposition suivante :

« Les sociétés résidentes de la Belgique qui possèdent un établissement stable en France restent soumises en France à la retenue à la source dans les conditions prévues par la législation interne française étant entendu que :

» a) la base sur laquelle cette retenue est perçue est réduite de moitié,

» b) le taux de ladite retenue n'excède pas 10 p.c. »

2. Le troisième alinéa du paragraphe 3 de l'article 17 est remplacé par la disposition suivante :

« Pour l'application de cette disposition, l'impôt qui frapperait les bénéfices distribués d'une société similaire résidente de la Belgique est calculé, au taux de 10 p.c., sur la moitié de la différence entre, d'une part, le bénéfice de l'établissement stable et, d'autre part, le montant obtenu en appliquant à ce bénéfice le taux normal, en principal, de l'impôt des sociétés frappant les bénéfices distribués des sociétés résidentes de la Belgique. »

Article III.

1. Le paragraphe 1 de l'article 19, section A de la Convention est modifié comme suit :

a) dans le premier alinéa les termes « à l'article 15, paragraphe 1 » sont remplacés par les termes « à l'article 15, paragraphes 2 et 4 »;

b) il est inséré un 3e alinéa libellé comme suit :

« En ce qui concerne les dividendes qui relèvent du régime défini à l'article 15, paragraphes 2 et 3 et qui sont attribués à une personne physique résidente de la Belgique, celle-ci peut, en lieu et place de l'imputation de la quotité forfaitaire d'impôt étranger visée ci-dessus, obtenir du chef de ces revenus l'imputation du crédit d'impôt au taux et suivant les modalités prévus dans la législation belge en faveur des dividendes distribués par des sociétés résidentes de la Belgique, à condition d'en faire la demande par écrit au plus tard dans le délai prescrit pour la remise de sa déclaration annuelle. »

2. L'alinéa a) du paragraphe 1 de l'article 19, section B, de la Convention est remplacé par des dispositions suivantes :

« Lorsqu'ils ont leur source en Belgique et bénéficient à des résidents de la France, les revenus et produits relevant du régime défini à l'article 15, paragraphe 1 ou à l'article 16, paragraphe 1 de la présente Convention sont imposables en France sur leur montant brut mais l'impôt exigible en France sur ces revenus et produits est diminué du montant de l'impôt prélevé en Belgique sur ces mêmes revenus dans les conditions prévues à l'article 15, paragraphe 2 et à l'article 16, paragraphe 3. »

Article IV.

Le présent Avenant sera ratifié et les instruments de ratification seront échangés à Paris dès que possible.

Il entrera en vigueur un mois après l'échange des instruments de ratification.

» 6. De bepalingen van de paragrafen 1 tot 4 zijn niet van toepassing indien de genietter van de dividenden, verblijfhouder van een Overeenkomstsluitende Staat, in de andere Overeenkomstsluitende Staat, waarvan de vennootschap die de dividenden toekent verblijfhouder is, een vaste inrichting heeft waarmede de deelneming die de dividenden oplevert wezenlijk is verbonden. In een zodanig geval zijn die dividenden slechts in die andere Staat belastbaar.

» 7. De kosteloze uitdeling, door een vennootschap, verblijfhouder van een van beide Overeenkomstsluitende Staten, van aandelen of maatschappelijke delen ter vertegenwoordiging van naar haar maatschappelijk kapitaal overgeschreven reserves, wordt in de andere Overeenkomstsluitende Staat, niet beschouwd, ongeacht de modaliteiten van deze verrichting, als aanleiding gevend tot een uitkering door deze vennootschap van dividenden of andere inkomsten van welkdanige aandelen of delen.

» 8. In geval van fusie van vennootschappen die verblijfhouders van slechts één van beide Overeenkomstsluitende Staten zijn, worden de kosteloze uitdelingen van aandelen of maatschappelijke delen van de opslorpende of nieuwe vennootschap, die verblijfhouder van dezelfde Staat is, in de andere Overeenkomstsluitende Staat niet geacht uitkeringen van inkomsten te zijn.

» 9. De bevoegde autoriteiten plegen overleg omtrent de wijze van toepassing van dit artikel. »

Artikel II.

1. Paragraaf 1 van artikel 17 van de Overeenkomst wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Vennootschappen, die verblijfhouder van België zijn en in Frankrijk een vaste inrichting hebben, blijven onder de door de Franse interne wetgeving bepaalde voorwaarden in Frankrijk aan de bronheffing onderworpen, met dien verstande dat :

» a) de grondslag waarop die bronheffing wordt geheven tot de helft wordt verminderd;

» b) het tarief van die heffing 10 t.h. niet te boven gaat. »

2. Het derde lid van paragraaf 3 van artikel 17 wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Voor de toepassing van deze bepaling wordt de belasting, die de uitgekeerde winsten van een gelijkaardige vennootschap, verblijfhouder van België, zou treffen, berekend tegen het tarief van 10 t.h. op de helft van het verschil tussen, eensdeels, de winst van de vaste inrichting en, anderdeels, het bedrag dat bekomen wordt door op die winst het normale tarief, in hoofdsom, van de vennootschapsbelasting op de uitgekeerde winsten van vennootschappen, die verblijfhouder van België zijn, toe te passen. »

Artikel III.

1. Paragraaf 1 van artikel 19, onderafdeling A, van de Overeenkomst wordt als volgt gewijzigd :

a) in het eerste lid worden de woorden « in artikel 15, paragraaf 1 » vervangen door de woorden « in artikel 15, paragrafen 2 en 4 »;

b) er wordt een als volgt luidend 3de lid toegevoegd :

« Met betrekking tot dividenden die onder de toepassing van de in artikel 15, paragrafen 2 en 3, bepaalde regeling vallen en aan een natuurlijke persoon, verblijfhouder van België, worden toegekend, kan deze persoon ter zake van die inkomsten, in plaats van de verrekening van het hierboven vermelde forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting, de verrekening bekomen van het belastingkrediet tegen het tarief en op de wijze waarin de Belgische wetgeving voorziet ter zake van dividenden, uitgekeerd door vennootschappen, die verblijfhouder van België zijn, mits hij zulks schriftelijk aanvraagt ten laatste binnen de termijn die gesteld is voor het indienen van zijn jaarlijkse aangifte. »

2. Lid a) van paragraaf 1 van artikel 19, onderafdeling B, van de Overeenkomst wordt door de volgende bepalingen vervangen :

« Wanneer zij hun bron in België hebben en aan verblijfhouders van Frankrijk ten goede komen, zijn inkomsten en opbrengsten, die onder de in artikel 15, paragraaf 1, of in artikel 16, paragraaf 1, van deze Overeenkomst bedoelde regeling vallen, in Frankrijk belastbaar op hun brutobedrag, maar wordt de in Frankrijk op die inkomsten en opbrengsten eisbare belasting verminderd met het bedrag van de belasting, welke in België van dezelfde inkomsten werd geheven onder de in artikel 15, paragraaf 2, en in artikel 16, paragraaf 3, gestelde voorwaarden. »

Artikel IV.

Dit Avenant zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen zo spoedig mogelijk te Parijs worden uitgewisseld.

Het zal een maand na de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden in werking treden.

Ses dispositions s'appliqueront pour la première fois aux dividendes mis en paiement ou aux exercices clos à partir du 1er janvier 1970.

Article V.

Le présent Avenant fait partie intégrante de la Convention et restera en vigueur aussi longtemps que la Convention sera applicable.

En foi de quoi les plénipotentiaires des deux Etats ont signé le présent Avenant et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Bruxelles, le 15 février 1971, en double exemplaire, en langues française et néerlandaise, les deux textes faisant également foi.

Pour la Belgique :

P. HARMEL.

Pour la France :

G. BEGOUIGNE de JUNIAC.

Zijn bepalingen zullen voor de eerste maal van toepassing zijn op dividenden welke van 1 januari 1970 af betaalbaar werden gesteld of op boekjaren welke met ingang van die datum worden afgesloten.

Artikel V.

Dit Avenant maakt een integrerend deel uit van de Overeenkomst en zal in werking blijven zolang de Overeenkomst van toepassing zal zijn.

Ten blijke waarvan de gevolmachtigden van beide Staten dit Avenant hebben ondertekend en van hun zegel voorzien.

Gedaan te Brussel, op 15 februari 1971, in tweevoud, in de Nederlandse en de Franse taal, zijnde de twee teksten gelijkelijk authentiek.

Voor België :

P. HARMEL.

Voor Frankrijk :

G. BEGOUIGNE de JUNIAC.